

Komen en gaan

gedichten

Kees Rovers

Komen en gaan

gedichten

Kees Rovers

Narratio

isbn 978 90 5263 840 9
nur: 714

Omslagillustratie: Roeli Willekes © Docete Utrecht

© 2012 theologische uitgeverij *NARRATIO*,
Postbus 1006, 4200 CA Gorinchem
tel. 0183 62 81 88 fax 084 739 29 45
e-mail: info@narratio.nl

Actuele informatie is te vinden op www.narratio.nl.

Onze uitgaven zijn ook te koop via de boekhandel en www.kerkboek.nl (ook in België).

Niets uit deze uitgave mag verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, digitale bestandskopie, luisterboek, Digi-boek, Internet-PDF of op welke andere wijze dan ook, behoudens voor eigen gebruik, zonder de voorafgaande toestemming van de uitgever c.q. de auteur. Citaten tot maximaal vier regels zijn toegestaan, grotere citaten vallen onder het overnamerecht waarvoor toestemming is vereist, tenzij gedaan in het kader van een recensie.

Inhoud

Woord vooraf	5
Komen en gaan	6
Kerst 2012	7
Kerst 2011 (sonnet)	8
Mijn taalinstrument	9
Kerst 2010	11
Kerst 2009	12
Schaamrood morgenrood	13
Kerst 2008	14
Kerst 2007	15
Kerst 2006	16
Kerst 2005	17
Herfst in Afrika	18
Kerst 2004	19
Kerstenergie	20
Advent 2002	21
Kerst 2001	22
Wisselend bewolkt	23
Kerst 1999	25
Unterstützte Spontangeburt	26
Kerst 1997	27
Kermis in Renesse	28
Kerst 1996	29
Kerst 1995	30
Kerst	31
Er is een ongeluk gebeurd	32
Kerst 1993	33

Kerst 1992	34
Kerst 1991	35
Psalm 90+	36
Kerst 1989	37
Kerst 1988	38
Kerst 1987	39
Pompeji anno 79	40
Kerst 1986	41
Kerst 1985	42
Kerst 1984	43
's Avonds fietsen	45
Kerst 1983	46
Spreekuur	47

Woord vooraf

Als huisarts werk ik nu 35 jaar in Dordrecht. Naast de intensieve bezigheden in mijn praktijk probeerde ik nu en dan mijn gedachten te ordenen in een gedicht. In een gedicht zet je letterlijk dicht bij elkaar wat je van belang vindt. Zo ontstond een samengaan van woorden dat iets aangeeft van mijn persoonlijk leven en van de druk die ik soms in mijn vak ondervond (naast alle voldoening!), maar er klinkt ook iets in door van opvallende gebeurtenissen die zich in de afgelopen jaren in Nederland en in de wereld hebben voorgedaan. Vooral in de kerstgedichten is de recente geschiedenis zoals het vallen van de Berlijnse muur, de aanslag op het World Trade Centre in New York, de immigratie van Poolse arbeiders, de eerste zwarte president van de USA, enz. terug te vinden.

Omdat ik rond de kerst van 2012 afscheid neem van mijn patiënten, heb ik ervoor gekozen voor hen met name de kerstgedichten uit de met hen gedeelde periode te bundelen. Zo ontstaat er wellicht een herinnering aan de met mij beleefde geschiedenis, maar wat ik van groter belang vind: Een verwijzing naar de geloofsbron waaruit ik geput heb.

Kees Rovers

Komen en gaan

Komen
als een kind,
zo begint
vrij simpel
Zijn geschiedenis:
Geboren worden
en verder gaan
in een nieuwe vorm
van bestaan,
langs wegen gaan
waar medemensen staan.
Ik maak voor Hem
ruim baan,
om in mijn werk
en ook daarna
Zijn gang
te gaan.

Kerst 2012

Olympia
en Londen
stonden
in vuur
en vlam,
de sport
kwam
als een God
ons
leven leiden,
met goud, zilver
en brons
zijn euro's
te vermijden.
En wierook
en mirre dan?
Bij Marcus
vind je niets
daarvan,
hij laat niet horen
hoe onze kampioen
ooit is geboren,
alleen maar hoe
je in Zijn sporen
verder kan.

Kerst 2011 (sonnet)

Kerstklokken luiden wel met heel bekende klanken,
maar toch is er veel meer onzekerheid
in deze zogenaamde crisistijd
met zwaar door schuldenlast getroffen banken

Het kerstdiner wordt steeds nog wel met goede dranken
omgeven en men ziet niet wie er lijdt,
maar innerlijk woedt er een strijd
en niemand weet meer hoe te bidden en te danken.

De “culpa, maxima culpa”
van het Europa
van de dames en heren zeventien

maken juist “ora et labora”
van meer belang dan ooit in “illa hora”
van Kees en Christien.

Mijn taalinstrument

Ik ben
beklemd
geraakt
tussen mijn taal
en taak:
ontremd
heeft de patiënt
mijn meest gebruikte
instrument
ontluisterd,
stukken gehapt
uit wat
zorgvuldig
werd gezegd,
vertrapt
wat ik zachtmoedig
had neergelegd.
Soms wil ik graag,
zoals vandaag,
mijn instrument
schoonmaken
in rust
zonder patiënt.

Kerst 2010

De tegels
die in Lissabon
verbeelden
hoe Hij ooit begon
wijzen de weg
terwijl een ster
ver boven mijn balkon
gedoogt dat
ik mijn pad
niet zonder
Zijn Licht vinden kon...